

οὐδέποτε ὑπῆρξεν. Τὰ δὲ τέρατα ἅτινα ἐδημιούργουν αἱ γοητεῖαι τοῦ Προσπερου ἦσαν φαντασιώδη, καὶ τοὶ μᾶς βρασανίζουσιν ὥστε ἦσαν πραγματικά. Πλάνη! "Ὅσον οὐπω θέλεις ἶδει ἐὰν θά ἐπιβάλῃσαι πλέον.

Ἀριέλως. Σὺ ὑπηρετεῖς μὲν ἀλλὰ διὰ τοῦ φόβου, ἐνῶ ἐγὼ ἐξ ἀγάπης. Πᾶν δὲ ὅ,τι αἰτεῖται εἶνε τόσον εὐχάριστον, ὥστε θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχή προθυμοποιούμενον εἰς τὴν ἐκτέλεσίν του. Τρέφω μάλιστα δι' αὐτὸν ὑπερβολικὴν λατρείαν, διότι ἐργάζεται διὰ τὸν Θεὸν καίτοι δὲν εἶνε τοιοῦτος. Περσεβεί: ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε ὁ λόγος, ἐπομένως ὅτι ὀφείλει τις νὰ ἐργάζεται, ἵνα ὁ Θεὸς, δηλονότι ὁ λόγος, διοικῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐκζητεῖ δὲ τὰ μέσα δι' ὧν νὰ ὀπλισθῇ ὁ λόγος καὶ κυριαρχήσῃ ἀποτελεσματικῶς.

Καλιβάτος. Μωρολογία! Ὁ Σταθὸς, θεὸς τῆς μητρός μου ἦτο ἀνώτερος τοῦ ἀμώμου τούτου θεοῦ, περὶ οὗ ἀδιακόπως μοὶ ὀμιλεῖς, διότι κατεδείκνυε τὴν ἰσχύν του δι' ὀφθαλμοφανῶν πραγμάτων. Τὸ ἄντρον του ἐκάστην πρωΐαν ἐπλήρουτο κεφαλῶν ἀρτίως κεκομμένων καὶ τετρυμμένων διὰ μαχαίρας! Ἐνῶ ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν δὲν εἶνε ἢ θεὸς τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν γυναικῶν. Θέλουσιν ἶδει οἱ ἀνίσχυροι πῶς θά τοὺς μεταχειρισθῶ. Καὶ αἱ γυναῖκες! Αἱ! κυρίαί μου, ὁ Σταθὸς μὲ πέλεκυν ἀνά χειρᾶς, ἦν θεὸς φιλάρεσκος. "Α! ἀχρεῖτε Πρόσπερε, θέλεις ἶδει ἐὰν σοὶ ἐπιτρέπηται νὰ καταδεσμεύης οὕτω τιμαριωτικῶς τὰ τέκνα τῆς γῆς.

Ἀριέλως. Χαῖρε! Μεταξὺ σοῦ καὶ ἐμοῦ, οὐδεμία συναλλαγὴ ἰδεῶν εἶνε δυνατή. Μένε λοιπὸν ἐκεῖ, ὡς φάλαινα ἐξωκείλατα, ὡς δελφίν ἐπτερημένος πνοῆς. Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐπιστρέφω εἰς τοὺς ἀνέμους, ὅπως ἀναμείνω τὰς διαταγὰς τοῦ πνεύματος, παρ' οὗ μοὶ ἐχορηγήθη ἡ τιμὴ τοῦ ἐκτελεῖν τὰς θελήσεις αὐτοῦ. (Ὁ Ἀριέλως, ἀρίπταται, ὑποτονθορίζων ἐναρμονίους τινὰς στροφάς).

Καλ. "Ω! κόλασις! Τὰ ὀστέα μου τρίζουσι: τὰ νεφρά μου ἐξεγείρονται: οἱ μυῶνές μου ἐξειλκύνθησαν ὥστε χροδαὶ βραβήτου διὰ τῶν βύθμιστῆρων κλειδῶν αἱ ἰνὲς μου τανυσθεῖσαι ὑπὸ τῶν μικρῶν μογλῶν εἶνε κίνδυνος νὰ συντριβῶσι, ἐνῶ τὸ γόνυ